

ELIOTŲ
Dinastija

PIRMA KNYGA

Knygute.lt

ELIOTŲ DINASTIJA
PIRMA KNYGA

Leane Banks
MILIJONIERIAUS PASIŪLYMAS

Heidi Betts
MEILUŽIAI

Brenda Jackson
NENUGALIMA TRAUKA

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2018

Versta iš: Leanne Banks, Billionaire's Proposition, 2006

© Leanne Banks, 2006

Versta iš: Heidi Betts, Mr. and Mistress, 2006 © Heidi Betts, 2006

Versta iš: Brenda Jackson, Taking Care of Business, 2006

© Brenda Jackson, 2006

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

©Sandra Likaitė, vertimas iš anglų kalbos, 2007

©Eglė Gaivenytė, vertimas iš anglų kalbos, 2007

©Denis Salichov ir Ema Bernotaitė, vertimas iš anglų kalbos, 2007

©Ana Gorbatova, knygos dizainas, 2018

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2018

ISBN 978-609-03-0412-9

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2018

TURINYS

Leane Banks

MILIJONIERIAUS PASIŪLYMAS

Heidi Betts

MEILUŽIAI

Brenda Jackson

NENUGALIMA TRAUKA

Leane Banks

MILIJONIERIAUS PASIŪLYMAS

PIRMAS SKYRIUS

– Prašau dėmesio! – Patrikas Eliotas kreipėsi į šurmuliuojančią gausią šeimyną, susirinkusią Eliotų namuose sutikti Naujųjų metų.

Jo pageidavimu į šventę buvo pakviesti tik šeimynykščiai su antrosiomis pusėmis. „Matyt, senelis ruošiasi pranešti kažką svarbaus“, – pamanė Genonas Eliotas, stabtelėjęs prie brolio Lijamo. Šis smalsiai stebėjo senelį, į kurį nukrypo visų svetainėje susibūrusių šeimos narių žvilgsniai. Ryt Kalėdų papuošimai bus nukabinti ir sudėti į dėžes, bet šįvakar visuose pirmojo aukšto kambariuose žibėjo šventišškai išpuoštos eglės. Didžiulis devynioliktojo amžiaus pabaigoje statytas namas, kurį su tokia meile įrengė jų senelė, buvo Eliotų šeimos prieglobstis: čia gimė jų vaikai, deja, keli ir mirė; čia gyvendamas Patrikas Eliotas praturtėjo ir prasimušė visuomenėje, o jo atžalos dar labiau padidino šeimos turtus ir sustiprino jos galią. Nors Genono seneliui, kadaise atvykusiam į Ameriką iš Airijos, buvo jau septyniasdešimt septyneri, jis nė iš tolo nepanėšėjo į sukežusį seneliuką. Pažvelgus į Patriką Eliotą atrodė, kad pirmauti žurnalų leidybos srityje – juokų darbas; jis leido žurnalus apie

viską, pradedant rimtomis socialinėmis temomis ir baigiant aukštuomenės, pramogų pasaulio, madų apžvalgomis.

– Juk dar ne vidurnaktis, – suklego Bridžita, jaunesnioji Genono sesuo. – Seneli, šiandien tau visas vakaras laisvas. Argi pamiršai, kad susirinkome švęsti Naujųjų?

Patrikas tariamai pagrasino jai pirštu, jo akyse sužibo ugnelės:

– Kaip galėčiau pamiršti, ypač kai tu šalia?

Bridžita nusišypsojo ir pakėlė taurę. Genonas palingavo galvą, gurkštelėjo viskio. Jo akiplėša sesutė visada mėgdavo pasirodyti prieš senelį.

Akimirkai nutilęs senasis Eliotas žvilgtelėjo į Meivę, smulkutę savo žmoną, su kuria kartu nugyveno penkiasdešimt metų. Patrikas Eliotas – žmogus, sukūręs leidybos imperiją – galėjo dirbti kaip pamišęs, apimtas darbo manijos, tik vienintelė Meivė įstengdavo numalšinti jo įkarštį ir atversti į mylintį vyrą.

Kaskart išvydus meilės ir atsidavimo kupinus jų žvilgsnius Genonui nudiegdavo paširdžius, bet jis stengėsi nekreipti į tai dėmesio. Užgniaužė dilgtelėjusį paveldo jausmą ir stebėjo, kaip senelė Meivė meiliai pažvelgė į savo vyrą ir jam linktelėjo.

Patrikas apžvelgė visus sukviestus šeimos narius ir tarė:

– Nusprendžiau išeiti į pensiją.

Genonui vos neišsprūdo taurė su viskiu. Jis manė, jog senelis taip atsidavęs darbui, kad net paskutines akimirkas šioje žemėje praleis sudarinėdamas eilinį sandėrį. Kambariu nuvilnijo šurmulio banga.

– Dievuli švenčiausias...

– Neįtikėtina...

– Ar jis susirgo?

Patrikas papurtė galvą ir rankos mostu paprašė tylos.

– Aš nesergu, tiesiog atėjo metas pasirinkti įpėdinį. Jūs visi dirbate puikiai, tad apsispręsti nelengva. Nutariau leisti pasireikšti jums visiems.

– Ką, po galais, jis čia išdarinėja? – sušnabždėjo Bridžita.

– Ką nors apie tai žinai? – paklausė Genonas Lijamo. Šis dirbo pačioje korporacijos būstinėje, o ne viename iš žurnalų. Niekam ne paslaptis, kad Lijamas buvo mylimiausias Patriko anūkas.

Lijamas papurtė galvą – jis buvo priblokštas ne mažiau nei kiti šeimos nariai.

Visi žinojo, kad pagrindiniams keturiems žurnalams vadovauja Patriko sūnūs ir dukra. Genono tėvas Maiklas buvo „Pulso“ žurnalo, skirto aktualioms nūdienos temoms, vadovas.

– Rinksiuosi iš mūsų sėkmingiausių žurnalų vadovų. Didžiausią pelną uždirbusio žurnalo vyriausiasis redak-

torius taps „Eliotų leidybos korporacijos“ vadovu.

Kambaryje stojo kapų tyla. Dėdžių ir pusbrolių veiduose Genonas išvydo begalinį pasimetimą, o kitoje kambario pusėje stovintis tėvas atrodė lyg ištiktas stabo.

Bridžita paniekinamai išspaudė:

– Kvailystė, nieko iš to nebus. Juk tai reiškia, kad aš, dirbdama „Charizmoje“, turėsiu varžytis su savo tėvu?

Lijamas gūžtelėjo pečiais:

– Ar tai blogiau, nei sukiršinti brolių su broliu ar seserimi?

– Šeinas prieš Finolą? – mintis apie dėdę ir tetą, kovojančius tarpusavyje, Bridžitai atrodė neįtikima. – Dėl Dievo, juodu juk dvyniai! Kas nors turi įkristi seneliui proto.

Finola stabtelėjo prie Bridžitos ir žvilgtelėjusi į savo tėvą papurtė galvą.

– Jis neapsigalvos. Pažįstu tą išraišką jo veide – „kai lazda sužaliuos“, ne kartą esu ją mačiusi, – su vos juntu kartu kartėliu ištarė ji.

– Taip nesąžininga, – dėjosi pyktelėjusi Bridžita.

Finolos mintys kažkur nuklydo.

– Jis savaip supranta sąžiningumą, – švelniai paaiškino ji ir atsitokėjusi nusišypsojo Bridžitai. – Džiaugiuosi, kad esi mano komandoje.

Genonas mėgo iššūkius, tad ir šįkart nesirengė jų atsisakyti.

– Telaimi geriausias iš Eliotų, – tarė jis Finolai, žinodamas, kad šis žaidimas bus be galo rimtas. – Vėliau pasikalbėsime, – tarstelėjo Bridžitai, Finolai ir Lijamui ir pasuko prie tėvo, apsisprendęs visais įmanomais būdais padėti jam paversti „Pulsą“ pirmaujančiu ELK žurnalu.¹

Genonas buvo tikras Eliotas, jo genuose buvo užkodotas noras varžytis, pranokti kitus ir laimėti. Visų šiame kambaryje susirinkusių Eliotų gyslomis tekėjo tas pats kraujas, visiems buvo įgimtas tas pats troškimas kovoti ir nugalėti. „Įžvalgusis senelis bus tai įvertinęs prieš pateikdamas tokį iššūkį“, – pagalvojo Genonas. Nesvarbu, kas laimės – o Genonas užsibrėžė trūks plyš padėti laimėti tėvui, – Patrikas ką tik davė pretekstą visiems ELK priklausantiems žurnalams ateinančiais metais siekti didžiausio pelno.

Dėdė Danielius šypsodamasis sustabdė Genoną.

– Atrodai ryžtingai nusiteikęs.

– Visi čia tokie, – nusišaipė Genonas ir spustelėjo dėdei petį. – Prieš paskelbdamas tokią naujieną, senelis galėjo bent jau išdalyti mums visiems vaistų nuo sukilusio rūgštingumo.

Danielius sukikeno ir papurtė galvą.

– Na ką gi, sėkmės.

---

¹ ELK – „Eliotų leidybos korporacija“

– Ir tau, – atsakė Genonas ir nužingsniavo prie netoliese stovinčių tėvų.

Rankoje sukiodamas taurę viskio tėvas pažvelgė į Genoną.

– Ko nors panašaus ir reikėjo tikėtis.

– Kas galėjo pamanyti? – atsiliepė Genono motina, pati draugiškiausia būtybė pasaulyje. Pamačiusi sūnaus žvilgsnį ji nusišypsojo. – Matau, jau atsigavai ir esi pasirėngęs kovai.

– Tai įgimta, – atsakė Genonas, linkteldamas tėvo pusėn.

– Ar turi kokių nors minčių? – aiškiai pamalonintas paklausė tėvas.

– Žinoma. – Genonas tvirtai žinojo, ko trūksta „Pulso“ komandai: Erikos Leiven, moters, su kuria jis išsiskyrė prieš metus.

Gurkštelėjusi karštos kakavos su zefyriukais Erika Leiven dar kartą permetė akimis balandžio mėnesio „Namų stiliaus“ žurnalo viršelio maketą. Po stalu sūpuodama kojas vienomis kojineėmis atidžiai tyrinėjo pavasarinųjų gėlių nuotraukas. Įvairiaspalvės rožės, sprogstančių levandų šakelės ir džiugios našlaitės alsavo pavasariu – visiška priešingybė eilinę sausio pavakarę Manhattaną sukausčiusiam šalčiui ir tai pilkybei už penkiolikta-me aukšte įsikūrusio kabineto lango.

Įsispoksojusią į tą pilkumą ją nupurtė šaltis, galvoje

šmėkštelėjo mintis apie senatvę. Nuotaiką gadino ir nesenai gydytojo pranešta naujiena. O Naujųjų metų vakarėlio, pasibaigusio blankaus, neįsidėmėtino vyruko dar blankesniu bučiniu, Erika išvis nenorėjo prisiminti.

„Dėkui Dievui už linksmąsias našlaites“, – šyptelėjo mintyse ir atsitiesė, pasiražė kėdėje. Jai netrūko priešasčių džiaugtis gyvenimu: kaip naujojo „Eliotų leidybos korporacijos“ žurnalo „Namų stilius“ vyriausioji redaktorė turėjo galimybę aktyviai prisidėti prie žurnalo vizijos kūrimo ir įgyvendinimo. Ji įgavo valdžios, įtakos, dirbo svajonių darbą. Kartais pasigesdavo tempo, kuris kunkuliavo „Pulse“, bet stengėsi apie tai negalvoti. Ji save įtikino, kad šis darbas geresnis, ji čia viskam vadovavo.

Išgirdusi beldimą į duris Erika dirstelėjo į varlės pavidalo laikrodį ant stalo: buvo pusė šešių vakaro. Ketvirtadienį tokiu laiku dauguma darbuotojų jau sėdėjo baruose, kaip tik šiuo metu siūlančiuose nuolaidas gėrimams.

– Kas ten? – šūktelėjo nustebusi.

– Genonas, – atsakė vyriškis ir visai be reikalo pridūrė: – Genonas Eliotas.

Erikai užgniaužė kvapą ir prireikė net kelių sekundžių atsipeikėti. Ko jam reikia? Nubraukusi nuo veido garbanas pamėgino suimti save į rankas.

– Prašom! – pratarė kiek įmanydama šalčiau.

Tarpduryje išdygo aukštas tamsiaplaukis puikiai sudėtas vyrasžaliomis akimis. Jam įžengus pro duris, kabi-

nete tapo ankšta. Erika išsitiesė visu ūgiu priešais jį ir mintyse įsakė hormonams nusiraminti, delnams nebeprakaituoti, o širdžiai liautis daužytis it pašėlusiai. Pasi-gailėjo, kad buvo nusiavusi batus – su jais jų žvilgsniai būtų *beveik* viename lygyje, o dabar stypsojo vienomis kojineėmis už stalo.

– Koks netikėtumas. Kokie vėjai atpūtė?

– Senokai nesimatėme.

„*Tu pats tada priėmei tokį sprendimą*“, – pagalvojo Erika, bet nutarė griebtis kitokios taktikos.

– Turiu daug darbo redakcijoje.

– Girdėjau. Tau puikiai sekasi.

– Ačiū, – padėkojo Erika, nenoromis pajutusi dėkin-gumą. Genonas nebuvo iš tų, kurie švaistosi pagyri-mais. – O „Pulso“ temos įdomios kaip visada.

Jis linktelėjo.

– Skaitei straipsnius apie kovą su interneto virusais? Ką manai?

– Puikūs, – atsakė Erika. – Man labai patiko apie die-ną, praleistą su interneto apsaugos darbuotoju. Įdomu, – ji atsikvėpė. – Aš būčiau pridėjusi daugiau asmeniškės informacijos apie žmones.

Genono veide nušvito šypsnyš.

– Visada žavėjaisi šiuo tavo bruožu. Tu matai gerą-sias straipsnio ypatybes, bet visada galvoji, kaip jį gali-ma pagerinti.

– Dar kartą dėkui, – Erikai tapo smalsu, ko jis siekia. – Taip ir nepaaiškinai, kodėl atėjai.

Jis žvilgterėjo į knygų lentyną, pakreipė galvą, kad galėtų perskaityti pavadinimus.

– Ar tau čia tikrai patinka?

Sutrikdyta klausimo ji įdėmiai pažvelgė į Genoną, kaip tik tiesiantį ranką į varlės formos laikrodį. Jis elgėsi neįprastai. Nors ji negalėtų tvirtai pasakyti, koks Genono elgesys įprastas. Juodu siejęs ryšys vis dar buvo gyvas atmintyje ir trukdė blaiviai mąstyti.

– Kodėl turėtų nepatikti? Čia gaunu pavadovauti, – nusišypsojo Erika.

Genonas dirstelėjo į ją ir jų žvilgsniai susitiko. Erika pasijuto, lyg viduje būtų sprogusi mažytė bomba.

– Galima ir taip pažiūrėti, – Genonas nusijuokė, pastatė laikrodį ant stalo ir pasilenkęs beveik įkišo nosį į jos puodelį. – Kakava su zefyriukais. Tikriausiai nesiruoši ilgai vakaroti.

Erikai nudiegė paširdžius, o humoro jausmas kažkur išgaravo. Vienu metu juodu buvo meilužiai, todėl Genonas žinojo apie ją visokiausių smulkmenų. Nuo pat išsiskyrimo ji stengėsi ištrinti iš atminties jų romaną.

– Man geriau sekasi dirbti išsimiegojus.

Jis linktelėjo ir susimąstęs patylėjo.

– Ar nors kiek pasiilgsti „Pulso“?

Tiesus klausimas nustebino Eriką.

– Žinoma, – atsakė ji. – Didelis tempas, aktualios temos. Kiekvieną dieną nauja dozė adrenalino.

– Tai, ko negauni čia, – baigė Genonas.

– Darbas „Namų stiliuje“ turi savų privalumų.

– O jei pasiūlyčiau tau grįžti į „Pulsą“ – aukštesnį postą ir didesnę algą nei aną kartą?

Erika nesitikėjo tokio klausimo. Žinoma, galimybė dirbti geriausiame pasaulio naujienų žurnale buvo viliojanti. „Pulse“ negalėjai atsipalaiduoti: darbui šiame žurnale tada Erika skyrė visas savo mintis ir kūrybinę energiją, čia ji subrendo, be to, buvo apsupta talentingų ir ambiicingų žmonių. Taip pat užmezgė romaną su vyru, po kurio nebegalėjo įsivaizduoti savęs su niekuo kitu.

Erika užkišo neklusnias sruogas už ausies ir pažvelgė pro langą, bandydama surikiuoti mintis.

– Viliojantis pasiūlymas, – pripažino ji.

– Noriu, kad grįžtum į „Pulso“ komandą, – tarė Genonas. – Pateik savo sąlygas ir aš jas įvykdysiu.

Erika net žioptelėjo iš netikėtumo. Kai tik apie jos ir Genono romaną pasigirdo pirmosios nedrąšios paskalos, jis šaltakraujiškai viską pabaigė ir ėmė elgtis su ja kaip su eiline darbuotoja. Tokio elgesio priblokšta Erika tvirtai nusprendė, kad daugiau negali dirbti kartu su juo. Darbas „Namų stiliuje“ leido pasislėpti nuo Genono, čia ji pamažu sveiko po nesėkmingai susiklosčiusio romano....